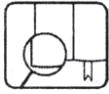

BISERICA ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA

STUDII BIBLICE
PENTRU MAJORI
EDIȚIE INSTRUMENTARI

Evangelizare și mărturie personală

aprilie – mai – iunie
2012

Traducere: *Loredana Sîrbu*

Traducere:

Loredana Sirbu

Lectura manuscrisului:

Ciprian Iorgulescu

Tehnoredactare:

George Toncu

Coperta:

Liliana Dincă

Redactor:

Alina Badea

Corectura:

Lavinia Goran

Studiile Școlii de Sabat pentru adulți sunt pregătite de Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale A.Z.Ș. Pregătirea lor este realizată sub îndrumarea generală a Comitetului Mondial al Școlii de Sabat pentru evaluarea manuscriselor, ai cărui membri sunt redactori consultanți. Aceste studii reflectă contribuția comitetului și de aceea nu reprezintă în exclusivitate doar punctele de vedere ale autorului/autorilor.

Autor:

Joe A. Webb

Editor:

Clifford Goldstein

ISSN 1841-6543

De ce biserica noastră? /	3
Evanghelizarea – între concept și realitate /	5
Pentru prietenul fumător /	7
Citește-ți Biblia! /	9
Întrebări pentru studiul Bibliei la rând /	10
Fișa de studiu și lucrare /	13

Ce este evanghelizarea
și ce este mărturia personală? / 15

Slujirea fiecărui membru / 27

Daruri spirituale pentru evanghelizare
și mărturie personală / 39

Evanghelizarea și mărturia personală
ca stil de viață / 51

Etape în evanghelizare și mărturia
personală / 63

Lucrarea personală de evanghelizare
și mărturie / 75

Lucrarea colectivă de evanghelizare
și mărturie personală / 87

Pregătirea pentru evanghelizare și
mărturie personală / 99

Trimiterea în lucrare / 111

Un răspuns plin de dragoste / 123

Lasă biserica să știe / 135

Evaluarea mărturiei personale și a
evanghelizării / 147

O lucrare continuă / 159

Vești misionare / 171

Program SperanțaTV / 185

Cuprins

De ce biserica noastră?

Deși specialiștii nu au căzut încă de acord asupra numărului exact de culte protestante, un lucru este cert: în prezent există foarte multe. Sunt sute și chiar mii!

Faptul acesta ne determină să ne punem întrebări precum: De ce Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea? Care este scopul existenței bisericii noastre? De ce este ea relevantă?

Răspunsul este simplu: Dumnezeu a adus la existență această biserică pentru a proclama „adevărul prezent”, cele trei solii îngeresti din Apocalipsa 14:6-12.

Da, există multe biserici și multe dintre ele au un program de evanghelizare agresiv. Dar, în ultimă instanță, există o singură biserică ce proclamă în mod special soliile celor trei îngeri din Apocalipsa 14. Aceasta este biserica noastră și acesta este motivul existenței noastre.

Astfel, pe lângă toate celelalte lucruri pe care le face, biserica noastră ar trebui, în primul rând, să conducă tot mai mulți oameni la Împărăția veșnică a lui Dumnezeu. Fie că o numim „răspândirea Evangheliei”, „evanghelizarea lumii” sau predicarea „adevărului prezent”, principala noastră misiune este să vorbim despre Isus, pentru ca oamenii să Îl cunoască și să Îl poată primi ca Domn și Mântuitor și să devină ucenici și chiar formatori de ucenici.

Cu toate că majoritatea bisericilor locale sunt implicate în multe activități (ideal ar fi ca toate aceste activități să fie bune și utile!), misiunea noastră este ca tot ceea ce facem ca biserică să se lege de activitatea centrală de a ajunge cu „Evanghelia veșnică” (Apocalipsa 14:6) la cei pierduți.

Este adevărat că sarcina aceasta este uriașă, în ciuda beneficiilor aduse de tehnologia modernă. Și, în definitiv, ea cade pe umerii a milioane de voluntari motivați de dragostea pentru Dumnezeu și pentru omenirea pierdută, de dragostea pentru aceia ale căror păcate au fost purtate de Isus pe cruce, tot așa cum au fost purtate și păcatele noastre.

Evanghelizarea și mărturia sunt responsabilitatea personală a fiecărui credincios, dar ele sunt și responsabilitatea tuturor credincioșilor din Biserica Adventistă de Ziua Șaptea. Atunci când fiecare membru își aduce contribuția la obiectivele și strategiile de evanghelizare ale bisericii

lui locale, sunt câștigați de partea lui Hristos oameni valoroși. Aceasta este ideea care trebuie subliniată: dacă lucrarea de evanghelizare nu se realizează la nivelul bisericii locale, atunci nu se va realiza niciodată.

De asemenea, pentru lucrarea misionară, este importantă și înțelegerea darurilor spirituale. Totuși este esențial nu numai să-i încurajăm pe membri să-și descopere darurile spirituale, ci și să le oferim ocazii de a-și folosi darurile. Punctul fundamental de doctrină numărul 17 afirmă:

„Dumnezeu a revărsat daruri spirituale asupra tuturor membrilor bisericii Sale din orice generație, pe care fiecare membru trebuie să le folosească într-o slujire plină de iubire și pentru binele comun al bisericii și al omenirii. Date prin intermediul Duhului Sfânt, care le împarte fiecărui membru după cum voiește, darurile aduc cu ele toate aptitudinile și capacitățile de slujire de care are nevoie biserica pentru a-și îndeplini funcțiile stabilite de Dumnezeu.” (*Advențiștii de Ziua a Șaptea cred...*, Casa de Editură Viață și Sănătate, București, 2009, pag. 291)

Înțelegerea Evangheliei, împletită cu legătura personală cu Domnul Isus Hristos, îi va ajuta pe oameni să dorească să lucreze pentru salvarea sufletelor. Evanghelizarea și mărturia ar trebui să fie determinate de dragoste și nu de frică sau de vinovăție.

La fel ca toate studiile, și studiul din trimestrul acesta ne va ajuta să ne îmbogățim cunoștințele biblice. Însă obiectivul lui nu este doar ca noi să dobândim cunoștințe, chiar dacă lucrul acesta este minunat. Obiectivul este să folosim cunoștințele spre bine, iar binele cel mai mare este să le oferim șansa la viața veșnică celor care stau în fața distrugerii veșnice.

Acesta este motivul existenței Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea. Există o altă motivație mai bună?

Joe A. Webb este pastorul bisericilor Nambour și Yandina din Conferința South Queensland, Australia.

Evanghelizarea – între concept și realitate

Teoretic, evanghelizarea se definește ca fiind procesul început odată cu porunca Domnului: „Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului, și al Sfântului Duh” (Matei 28:19) și se sfârșește odată cu pronunțarea judecății: „Cine este sfânt să se sfințească și mai departe!” (Apocalipsa 21:11).

Practic însă, evanghelizarea cuprinde fiecare aspect al vieții noastre, fiecare zi, fiecare clipă și fiecare acțiune. Nu există copil al lui Dumnezeu născut din nou care să nu ardă de dorul de a le transmite și altora mesajul harului. Pentru unii oameni, transmiterea aceasta înseamnă dezvoltarea unor campanii de evanghelizare, ținerea unor seminare, rostirea unor predici – în concluzie, transmiterea verbală a unor informații. Pentru alții, evanghelizarea se traduce prin oferirea unui pahar cu apă, o vizită la un spital, repararea unui gard etc. Pentru aceștia, convingerea este: „Prezintă-L pe Isus oriunde și, dacă este nevoie, folosește și cuvinte.”

Ar trebui să clarificăm următorul aspect: porunca de a evangheliza a fost dată numai ucenicilor. Niciodată Domnul Isus nu a trimis, nu a rugat sau nu a însărcinat cu transmiterea Veștii Bune oameni care nu Îl primiseră ei înșiși pe Hristos ca Domn în viața lor. Însă, după primirea Mântuitorului în inimă, porunca trimiterii din Matei 28 aproape că-l găsește pe ucenic deja intrat în evanghelizare. De ce? Pentru că nu poate altfel, este *natural* pentru starea lui, este ceva ce *izvorăște* dinăuntru...

„Un caracter creștin a ajuns desăvârșit când impulsul de a-i ajuta și binecuvânta pe alții *izvorăște* mereu dinăuntru, când strălucirea cerului umple inima și se descoperă în înfățișare. (...) Va fi la fel de *natural* pentru noi să le slujim săracilor și suferinzilor cum era pentru Hristos să meargă peste tot făcând bine.” (Ellen G. White, *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 384)

Revenind, pentru a face lucrarea bine, ucenicul trebuie să-și imite Maestrul. Și iată că, da, Isus ținea campanii de evanghelizare. Adesea le vorbea mulțimilor de oameni adunați fie pe malul mării, fie pe munte, fie chiar în Templu. Da, Isus transmitea învățăturile Tatălui Său folosind metoda expunerii, a conversației, precum și alte metode didactice active (de exemplu problematizarea). Însă, spre deosebire de unii ucenici de astăzi care se opresc aici, Isus mergea mai departe cu evanghelizarea. Îl

găsim astfel propovăduind prin fapte, gesturi, acțiuni sau, în cazuri extreme, doar printr-o privire („Domnul S-a întors și S-a uitat țintă la Petru. Și Petru [...] a ieșit afară și a plâns cu amar.” – Luca 22:61,62).

Cum știm ce metodă să aplicăm? Este un lucru important acesta și chiar Ellen White ne îndeamnă ca în rugăciunile noastre să cerem „tact”. „El poate ascuți mintea. Poate da tact și iscusință. Puneți-vă talanții în lucrare, cereți-I lui Dumnezeu înțelepciune, și ea vă va fi dată.” (Ellen G. White, *Parabolele Domnului Hristos*, pag. 146)

Dacă preocuparea noastră va fi aceea de a fi în permanență lângă Dumnezeu, putem fi siguri că de restul se ocupă El. Iată deci că atât metodele de evanghelizare (**cum**), cât și conținutul campaniilor de evanghelizare (**ce**) sunt ale Lui. Lucrarea noastră este una singură:

„Dacă cineva este slujitor al Cuvântului, fie că este medic, fie că este comerciant, agricultor, meseriaș sau tehnician, asupra lui zace o răspundere. Lucrarea lui este aceea de a le descoperi altora Evanghelia mântuirii. Orice ocupație în care se angajează trebuie să fie un mijloc pentru atingerea acestui scop.” (Ellen G. White, *Profeți și regi*, pag. 222)

După evanghelizare, deseori ne întrebăm (sau suntem întrebați) despre rezultatele noastre și adesea, trăind într-o lume a cifrelor, suntem ispitiți să răspundem folosind numere. Cuvântul inspirat ne spune însă altceva.

„Rezultatele nu se măsoară după succesul aparent. (...) Răsplata noastră nu depinde de succesul nostru aparent, ci de spiritul cu care ne facem lucrarea. (Ellen G. White, *Manuscript 20*, 1905)

Să avem un trimestru în care să-L imităm pe Mântuitorul în toate aspectele slujirii!

Ciprian Iorgulescu,
Școala de Sabat / Lucrare Personală

Pentru prietenul fumător

Vă invit la un moment de statistică. La fiecare 6 secunde, cineva moare din cauza cel puțin a uneia dintre bolile cauzate de fumat – într-un an, mor 5,4 milioane de persoane din cauza fumatului activ și 600.000 din cauza fumatului pasiv (fumător pasiv = persoană care stă în preajma unui fumător direct și este astfel supusă riscului inhalării substanțelor dăunătoare); 5 din 10 fumători mor în urma uneia dintre bolile cauzate de tutun (cancerul este pe primul loc, dar nu uitați ateroscleroza, infarctul miocardic, accidentele vasculare cerebrale); 2 din 10 fumători se îmbolnăvesc de cancer (cancerul la plămâni este pe primul loc, dar nu uitați cancerele cu localizare bucală, cancerele esofagiene, cancerele uterine); 2 din 10 fumători suferă de afecțiuni ale inimii cauzate de fumat; 9 din 10 fumători care au fost diagnosticați cu cancer pulmonar vor muri din această cauză; 1 din 10 fumători suferă de emfizem pulmonar și, în final, 1 din 5 decese sunt provocate de boli cauzate de fumat. (Selecții din www.stop-fumatul.ro)

Cei mai mulți dintre cititorii acestor rânduri nu au probleme cu acest viciu. Știm că Dumnezeu interzice orice lucru dăunător corpului nostru, orice obicei nenatural și înjositor. Însă Dumnezeu ne învață că nu este suficient să știm noi adevărul, ci trebuie să-l știe și să aleagă și alții, toată lumea – „atunci va veni sfârșitul” (Matei 24:14).

Ce putem face? Nu trebuie să așteptăm o zi anume, însă, în calendarul zilelor dedicate unor evenimente speciale, data de 31 mai este numită Ziua Internațională FĂRĂ TUTUN. În fiecare an, Organizația Mondială a Sănătății oferă un slogan nou, materiale tipărite, audio și video, manifestări stradale – toate menite să atragă atenția asupra faptului că „Fumatul ucide – nu te lăsa înșelat!” (Sloganul OMS din anul 2000.) Vă invit să ne gândim la fumătorii pe care îi cunoaștem și să ne propunem să îi ajutăm să renunțe la acest viciu. Putem să facem acest lucru în mod individual sau împreună cu ceilalți membri ai grupei Școlii de Sabat

Departamentul Școala de Sabat și Lucrare Personală pune la dispoziția dumneavoastră **Planul de renunțare la fumat în cinci zile**. Dincolo de succesul de care s-a bucurat în trecut acest program, dincolo de alte materiale ajutătoare care se vor distribui de către biserica locală, ne putem bizui pe asigurarea: „Dumnezeu cere ca poporul Lui să se păzească de

asemenea obiceiuri nenaturale și dezastruoase. Dar, atunci când oamenii sunt prinși în lanțul acestora, mai există cale de scăpare? Da, Domnul Isus a murit pentru ca, prin meritele vieții și morții Lui, oamenii să poată fi biruitori. El poate să-i salveze până la ultimul pe toți cei care vin la Dumnezeu prin El." (Ellen G. White, *Temperanța*, pag. 280)

„Aproximativ 80.000 până la 100.000 de tineri începe să fumeze în fiecare zi în lume. Aproximativ o treime din populația adultă a globului fumează. Dintre ei, unul din 10 va muri cu siguranță din cauza unei boli cauzate de fumat. Dintre cei care aleg să se lase de fumat, reușesc 2,5% până la 16% (studiile cu privire la ratele de succes sunt controversate și disputate).” (www.stop-fumatul.ro)

Statisticile nu ne motivează. Însă știm că Domnul Isus Hristos ar fi venit pe acest pământ chiar și pentru o singură ființă păcătoasă. „Mântuitorul ar fi trecut prin agonia Calvarului chiar dacă prin aceasta n-ar fi fost mântuit decât un singur om.” (Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii*, pag. 484)

Vă invit la rugăciune, la post și la acțiune. Dincolo de modă, de statistici, dincolo de fumul păcatului, așteaptă oameni..., oameni la fel ca noi. Așteaptă să fie salvați. Fie ca textul din Psalmii 102:3 („Căci zilele mele pier ca fumul, și oasele îmi ard ca un tăciune”) să reprezinte un trecut amar, însă doar un trecut, atât pentru noi, cât și pentru semenii noștri!

„Spuneți-vă sănătate unii altora cu o sărutare sfântă.” (Romani 16:16)

Ciprian Iorgulescu,
Școala de Sabat / Lucrare Personală

Biblia a inspirat milioane de persoane, oferind încurajare și speranță. Cititorul va găsi în ea mustrare și sfat, îndemnuri și înțelepciune. Dacă-ți vei face timp s-o deschizi în fiecare zi, te vei întâlni, în paginile ei, nu doar cu niște cuvinte, ci cu Însuși Autorul ei divin, dispus întotdeauna să mângâie fiecare inimă.

Citește-ți Biblia!

APRILIE	MAI	IUNIE
1. 2 Sam. 1 – 4	1. 1 Cron. 1 – 3	1. Iov 1 – 2
2. 2 Sam. 5 – 7	2. 1 Cron. 4 – 6	2. Iov 3 – 5
3. 2 Sam. 8 – 10	3. 1 Cron. 7 – 9	3. Iov 6 – 7
4. 2 Sam. 11 – 12	4. 1 Cron. 10 – 12	4. Iov 8 – 10
5. 2 Sam. 13 – 14	5. 1 Cron. 13 – 16	5. Iov 11 – 14
6. 2 Sam. 15 – 17	6. 1 Cron. 17 – 20	6. Iov 15 – 17
7. 2 Sam. 18 – 19	7. 1 Cron. 21 – 24	7. Iov 18 – 19
8. 2 Sam. 20 – 21	8. 1 Cron. 25 – 27	8. Iov 20 – 21
9. 2 Sam. 22 – 24	9. 1 Cron. 28 – 29	9. Iov 22 – 24
10. 1 Împ. 1 – 2	10. 2 Cron. 1 – 4	10. Iov 25 – 28
11. 1 Împ. 3 – 4	11. 2 Cron. 5 – 7	11. Iov 29 – 31
12. 1 Împ. 5 – 6	12. 2 Cron. 8 – 9	12. Iov 32 – 34
13. 1 Împ. 7 – 8	13. 2 Cron. 10 – 13	13. Iov 35 – 37
14. 1 Împ. 9 – 10	14. 2 Cron. 14 – 16	14. Iov 38 – 42
15. 1 Împ. 11 – 12	15. 2 Cron. 17 – 20	15. Psalmii 1 – 9
16. 1 Împ. 13 – 14	16. 2 Cron. 21 – 23	16. Psalmii 10 – 17
17. 1 Împ. 15 – 16	17. 2 Cron. 24 – 25	17. Psalmii 18 – 22
18. 1 Împ. 17 – 19	18. 2 Cron. 26 – 28	18. Psalmii 23 – 30
19. 1 Împ. 20 – 21	19. 2 Cron. 29 – 31	19. Psalmii 31 – 35
20. 1 Împ. 22 – 2 Împ. 1	20. 2 Cron. 32 – 33	20. Psalmii 36 – 39
21. 2 Împ. 2 – 3	21. 2 Cron. 34 – 36	21. Psalmii 40 – 45
22. 2 Împ. 4 – 5	22. Ezra 1 – 3	22. Psalmii 46 – 50
23. 2 Împ. 6 – 8	23. Ezra 4 – 6	23. Psalmii 51 – 55
24. 2 Împ. 9 – 11	24. Ezra 7 – 10	24. Psalmii 56 – 61
25. 2 Împ. 12 – 14	25. Neem. 1 – 4	25. Psalmii 62 – 67
26. 2 Împ. 15 – 17	26. Neem. 5 – 8	26. Psalmii 68 – 71
27. 2 Împ. 18 – 19	27. Neem. 9 – 11	27. Psalmii 72 – 77
28. 2 Împ. 20 – 21	28. Neem. 12 – 13	28. Psalmii 78 – 80
29. 2 Împ. 22 – 23	29. Estera 1 – 4	29. Psalmii 81 – 85
30. 2 Împ. 24 – 25	30. Estera 5 – 7	30. Psalmii 86 – 89
	31. Estera 8 – 10	

**ÎNTREBĂRI DE VERIFICARE PENTRU STUDIUL BIBLIC
ZILNIC,
GRUPATE SĂPTĂMÂNAL**

TRIMESTRUL II

1-7 aprilie 2 Samuel 1 – 19 / *Tragedia veacurilor*, cap. 14

1. Cine l-a îngropat pe Saul?
2. În ce localitate a fost uns David împărat peste tot Israelul?
3. Ce răspunderi aveau fiii lui David?
4. De ce nu a luat David chivotul cu el când fugea de Absalom?
5. Ce îi spunea Knox reginei despre interpretarea Scripturii? *

8-14 aprilie 2 Samuel 20 – 1 Împărați 10 / *Tragedia veacurilor*, cap. 15

1. Ce fel de cetate era Abel?
2. Unde s-a oprit îngerul care aducea ciurma asupra Ierusalimului?
3. În al câtelea an al domniei a început Solomon să zidească Templul?
4. În binecuvântarea lui Israel, ce a cerut Solomon cu privire la inimile evreilor?
5. Unde s-au manifestat ateismul faraonului și nelegiuirea Sodomei?*

15-21 aprilie 1 Împărați 11 – 2 Împărați 3 / *Tragedia veacurilor*, cap. 16

1. Seminția lui David avea să fie „smerită” pentru totdeauna?
2. Când primea Ilie mâncare lângă pârâul Cherit?
3. De ce l-a ajutat Domnul pe Ahab în luptele cu Ben-Hadad?
4. Ce părere avea Iosafat despre Elisei?
5. Ce fel de legământ au făcut puritanii?*

22-28 aprilie 2 Împărați 4 – 21 / *Tragedia veacurilor*, cap. 17

1. Unde l-a găsit sunamita pe Elisei?
2. Pe cine a întrebat Ben-Hadad dacă va fi vindecat de boala sa?
3. A îndeplinit Iehu porunca Domnului?
4. De ce sub domnia lui Ieroboam al doilea, Israel a prosperat?
5. Ce declara Luther despre Ziua Judecâții?*

---

* Întrebare din cartea *Tragedia veacurilor*, carte recomandată de Conferința Generală pentru a fi studiată anul acesta.

29 aprilie-5 mai 2 Împărați 22 – 1 Cronici 16 / Tragedia veacurilor, cap. 18

1. Cum este caracterizat împăratul Iosia?
2. Când s-a mai prăznuit Paște ca pe vremea judecătorilor?
3. Cu ce este comparată tabăra lui David?
4. Ce sarcină le-a încredințat David leviților?
5. Ce a observat Miller în cronologia Scripturilor?*

6 mai-12 mai 1 Cronici 17 – 2 Cronici 9 / Tragedia veacurilor, cap. 19

1. La ce altar nu putea să meargă David?
2. Câți cântăreți erau la Casa Domnului?
3. Cine i-a dat lui Solomon planurile Templului?
4. Pe cine a folosit Solomon pentru lucrările lui?
5. Ce se întâmplă atunci când mințile oamenilor sunt îmbibate de învățăturile și tradițiile omenești?*

13-19 mai 2 Cronici 10 – 31 / Tragedia veacurilor, cap. 20

1. Pentru cine a pus Ieroboam preoți?
2. De ce l-a muștrat Dumnezeu pe Asa?
3. De ce au fost nimicite corăbiile la a căror construire a participat și Iosafat?
4. În ce an al domniei a deschis Ezechia ușile Casei Domnului?
5. Cât de aproape credea Josef Wolff că este venirea Domnului?*

20-26 mai 2 Cronici 32 – Neemia 8 / Tragedia veacurilor, cap. 21

1. Când a fost momentul de întoarcere a lui Manase?
2. De cine a fost detronat Ioahaz?
3. Cine este numit „voievodul” lui Iuda?
4. Cine era căpetenia cetățuii Ierusalimului?
5. Care era singurul scop al lui W. Miller atunci când a predicat despre a doua venire a lui Hristos?*

27 mai-2 iunie Neemia 9 – Iov 5 / Tragedia veacurilor, cap. 22

1. Câte coruri au participat la sfințirea zidurilor?
2. Ce rudă era Hadasa pentru Mardoheu?
3. De ce a dorit Haman omorârea iudeilor?
4. Potrivit lui Elifaz, cine seceră roadele nelegiuirii?
5. Ce arată zăbovirea mirelui?*

3-9 iunie Iov 6 – 24 / Tragedia veacurilor, cap. 23

1. Ce mângâiere i-a mai rămas lui Iov ?
2. Este lepădat de Dumnezeu omul fără prihană?
3. Unde se afla martorul lui Iov?
4. De cine este ajutat cel cu ochii plecați?
5. Pe ce este întemeiat tronul lui Dumnezeu?*

10-16 iunie Iov 25 – Psalmii 17 / Tragedia veacurilor, cap. 24

1. Înaintea cui stelele nu sunt curate?
2. Cine ne-a făcut și cine ne dă viață?
3. Când dorea David să-i fie auzit glasul?
4. Cine este ajutorul orfanului?
5. Cum au fost înțelese cuvintele din Apocalipsa 3:7-8?*

17-23 iunie Psalmii 18 – 55 / Tragedia veacurilor cap. 25

1. Ce popor este mântuit de Dumnezeu?
2. Cu ce ocazie spunea David că nu se va clătina?
3. Până unde ajunge bunătatea lui Dumnezeu?
4. Cine Îl proslăvește pe Dumnezeu?
5. Ce prevede Constituția Americană cu privire la libertatea religioasă?*

24-30 iunie Psalmii 56 – 89 / Tragedia veacurilor, cap. 26

1. Ce psalm a compus David când s-a ascuns în peșteră, fiind urmărit de Saul?
2. Când se bucură și se veselesc neamurile?
3. Când Îl laudă omul mânios pe Dumnezeu?
4. Cine s-a plâns că i-au fost îndepărtați toți prietenii?
5. Care este datoria vestitorului adevărului?*

DEPARTAMENTUL ȘCOALA DE SABAT ȘI LUCRAREA PERSONALĂ

FIȘĂ INDIVIDUALĂ

ANUL: _____

TRIMESTRUL: _____

GRUPA: _____

STUDIUL BIBLIEI

ȘI AL SPIRITULUI PROFETIC

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Devoționalul de dimineață													
Studiul Bibliei													
Studiul Școlii de Sabat													
Studiul cărții <i>Tragedia veacurilor</i>													
Studiul altei cărți din Sp.Profetic													

Lucrarea personală

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Număr de vizite misionare													
Număr de publicații oferite													
Număr de acțiuni sociale													
Număr de lecturi biblice													
Număr de înscrieri la Sola Scriptura													

„Școala de Sabat reprezintă una din metodele principale ale lui Dumnezeu
pentru aducerea sufletelor la cunoștința adevărului.”

(Sfaturi pentru Școala de Sabat, pg.115)

IMPORTANT!

La sfârșitul trimestrului, dați-i această fișă instructorului.

Ce este evanghelizarea și ce este mărturia personală?

Pentru studiul din săptămâna aceasta, citește: **Faptele apostolilor 4:33; 13:1-49; 22:2-21; 1 Ioan 1:3; 1 Petru 3:15.**

Sabat după-amiază

Text de memorat: „Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului, și al Sfântului Duh. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.” (Matei 28:19,20)

Gândul central: Dacă vrem să participăm la împlinirea Marii Trimiteri a Evangheliei, trebuie să înțelegem ce înseamnă cuvintele „evanghelizare” și „mărturie personală”.

De regulă, în momentul angajării, cel angajat primește o „fișă a postului” care cuprinde o prezentare detaliată a responsabilităților sale.

Biblia vorbește și ea despre o „fișă a postului” care conține responsabilitățile poporului lui Dumnezeu. În 1 Corinteni 15:58, apostolul Pavel îi îndeamnă pe credincioșii din Corint să sporească „totdeauna în lucrul Domnului”. Pavel nu precizează la ce „lucru” se referă, dar în 1 Corinteni 16:10 folosește o expresie similară cu referire la lucrarea Domnului împlinită de Timotei și de Pavel în evanghelizare și în mărturia despre Isus Hristos și despre Planul de Mântuire. Prin urmare, îndemnul lui Pavel din capitolul 15 includea, cu siguranță, și lucrarea de răspândire a Evangheliei.

Săptămâna aceasta, vom explora sensurile cuvintelor „evanghelizare” și „mărturie personală”; altfel spus, vom încerca să descoperim care este „fișa postului” nostru.

Pentru a înțelege ce este evanghelizarea, să vedem ce făceau primii evangheliști. Între lumea lor și lumea noastră există diferențe majore, dar și asemănări: oamenii sunt păcătoși, decăzuți și slabi și, prin urmare, însetați după speranță și mântuire. Filosoful german A. Schopenhauer, supranumit „filosoful pesimismului”, făcea următorul comentariu despre starea omului: „Nu a existat om care să nu-și fi dorit cel puțin o dată să nu mai fi apucat ziua de mâine.” (*The World as Will and Idea*, pag. 204)

Puține lucruri s-au schimbat din vremea apostolilor sau a lui Schopenhauer. De aceea caracteristicile principale ale evanghelizării din primul secol ar trebui să fie și cele ale evanghelizării de astăzi.

1. Care sunt subiectele principale despre care predicau ucenicii și care ar trebui incluse în prezentările de evanghelizare de astăzi? Faptele 4:33; 5:42; 2:36-40; 7:56; 13:48.

Cel care vrea să fie evanghelist, în oricare dintre sensurile acestui cuvânt, trebuie să cunoască și să experimenteze personal „Evanghelia veșnică”. Evanghelia aceasta este cea care aduce în final credința, mărturisirea, convertirea, botezul, ucenicia și făgăduința vieții veșnice.

Când au văzut curajul apostolilor, conducătorii iudei și-au dat seama că fuseseră cu Isus (Faptele 4:13). Aveau în față un grup de oameni care nu puteau să vorbească despre altceva decât despre viața și despre învățăturile lui Isus. Lucrarea de evanghelizare și mărturie înseamnă a vorbi despre viața și despre învățăturile lui Isus, despre schimbarea pe care acestea o pot aduce în viața credinciosului și despre schimbarea pe care Isus o poate aduce în viața tuturor, când este acceptat ca Domn și Mântuitor.

Este important să percepem evanghelizarea și mărturia ca pe un proces aflat în continuă desfășurare și nu ca pe un program sau un eveniment singular. O parte vitală a acestui proces este reprezentată de *consolidare* și *creștere*. Cuvântul „stăruiau”, din Faptele 2:42, sugerează angajamentul puternic al noilor credincioși față de tot ce însemna creșterea lor spirituală. Este clar că, în viziunea bisericii primare, evanghelizarea nu însemna doar predicarea unui anumit mesaj. Procesul de evanghelizare nu se încheia decât după ce oamenii deveneau ucenici și după ce erau integrați într-un grup local de credincioși.

Care dintre toate făgăduințele Evangheliei îți inspiră cel mai mult speranță? Cum te poți deprinde să ai încredere în această făgăduință și să ți-o însușești, oricât de grele ar fi împrejurările în care te afli?

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Grupa să facă distincție între responsabilitățile lucrării de mărturie personală și cele ale evanghelizării.

La nivelul sentimentelor: Membrii să conștientizeze nevoia urgentă de a duce mesajul Evangheliei la fiecare om.

La nivel practic: Membrii grupei să își facă partea atât în lucrarea personală, cât și în lucrarea colectivă de răspândire a Evangheliei.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: „Fișa postului nostru”

- A. Care sunt asemănările și deosebirile dintre mărturia personală și evanghelizare? De ce sunt importante și una, și cealaltă ca metode de răspândire a Evangheliei?
- B. Ce ne spun experiențele bisericii primare despre importanța mărturiei personale și a lucrării colective de evanghelizare?

II. Sentimente: Evanghelia veșnică

- A. De ce este necesar ca Evanghelia să ajungă urgent la oameni?
- B. Cum poate experiența personală să facă mai convingătoare mărturia?

III. Practic: Lucrarea individuală și lucrarea colectivă

- A. Ce poți face săptămâna aceasta pentru a da cuiva mărturie despre ceea ce a făcut Dumnezeu pentru tine? Cum susții ideea că experiența ta nu poate fi povestită de nimeni altcineva? De ce este important să le vorbești prietenilor, rudelor și colegilor tăi de serviciu despre experiențele tale cu Dumnezeu?
- B. Ce rol poți avea în lucrarea de evanghelizare a bisericii în așa fel încât să te bucuri de ceea ce faci și, totodată, să fii o binecuvântare pentru alții?

Rezumat: Împărtășirea experiențelor noastre cu privire la ceea ce a făcut Hristos pentru noi este o mărturie personală importantă, care se bazează pe relația individuală cu oamenii. Lucrarea personală pentru Dumnezeu poate avea un rol important și în lucrarea de evanghelizare pe termen lung a bisericii.

Un martor este un om care depune mărturie, care atestă un lucru pe care îl cunoaște din experiență personală. Mărturia personală a creștinului cu privire la lucrarea lui Dumnezeu în viața lui poate fi foarte convingătoare. Odată, Isus a vindecat un om posedat de demoni (Marcu 5:1-19). Când omul vindecat a vrut să-L urmeze, El i-a spus: „Du-te acasă, la ai tăi, și povestește-le tot ce ți-a făcut Domnul și cum a avut milă de tine” (Marcu 5:19). Fără îndoială că timpul scurt petrecut de Isus împreună cu acest om a fost insuficient pentru instruirea lui în arta de a-i învăța pe alții sau de a predica, totuși Isus l-a îndemnat să dea mărturie despre ceea ce știa.

2. Citește Marcu 5:18-20, Faptele 22:15,16 și 1 Ioan 1:3. Ce idee comună găsim în aceste pasaje?

Dumnezeu ne-a încredințat și nouă misiunea de a spune cum ne-a schimbat viața, la fel ca omului din Gadara și celorlalți urmași ai Săi.

Mărturia sau împărtășirea experienței personale cu Dumnezeu – cu scopul de a-i încuraja pe alții să-L primească pe Hristos – nu trebuie neapărat să fie organizată și planificată ca o evanghelizare prin radio sau televiziune sau ca o evanghelizare publică. Ea poate fi spontană, întrucât ocazia de a vorbi despre Isus se poate ivi oricând. De aceea trebuie să fim pregătiți tot timpul să putem folosi ocaziile în care putem împărtăși din cunoștințele și din experiența noastră.

În ceea ce privește relația dintre mărturia personală și evanghelizare, putem afirma că ele sunt în esență două mijloace diferite de îndeplinire a obiectivului de câștigare a sufletelor pentru Hristos. Mărturia personală are un caracter mai spontan și este de scurtă durată, pe când evanghelizarea este, de regulă, de mai lungă durată și este planificată. Uneori, evanghelizarea include mărturia personală a celor implicați, iar, alteori, mărturia spontană îi conduce pe oameni la un program evanghelistic. Indiferent cum se îmbină, ambele constituie o parte vitală a procesului în ansamblu. Când povestim ce a făcut Isus pentru noi, cei care sunt deschiși la călăuzirea Duhului Sfânt vor dori să afle mai mult. Oamenilor le este mai ușor să contrazică doctrinele noastre, teologia noastră sau convingerile noastre, decât să contrazică mărturia noastră.

Care a fost ultima ocazie în care ai avut șansa de a-i da mărturie cuiva despre ceea ce a făcut Hristos pentru tine? Ce i-ai spus? Care a fost reacția lui/ei? În ce fel ți-a schimbat Isus viața? Ce lucru din viața ta i-ar putea stârni cuiva dorința de a afla mai multe despre Isus?

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVEAZĂ!

Ideea centrală pentru creștere spirituală: După ce stăteau un timp cu Isus, primii Săi urmași își împărtășeau experiența cu ceilalți oameni. Mărturia este urmarea naturală a timpului petrecut cu El. Ea este totodată și o misiune.

Când auzim cuvântul *martor*, ne gândim de obicei la cel care vine în fața unei instanțe judecătorești pentru a declara ce a văzut. În acest caz, există anumite reguli care îl obligă pe martor să vorbească numai despre experiența sa. Dacă face comentarii despre un fapt pe care nu l-a cunoscut direct, depoziția sa nu se bucură de multă credibilitate. La fel se întâmplă și în cazul mărturiei despre Isus: noi suntem martorii unor fapte pe care le-am cunoscut în mod direct. Numai atunci se poate bucura mărturia noastră de credibilitate și numai atunci poate avea impact.

Activitate introductivă: Cere-le membrilor grupei să formeze echipe de câte doi, de preferat cu o persoană pe care nu o cunosc atât de bine. Fiecare va trebui să-și prezinte partenerul înaintea grupei, povestind un lucru pozitiv care i s-a întâmplat acestuia săptămâna trecută. Dacă membrii grupei se cunosc foarte bine unii pe alții, îi poți ruga să descopere o informație nouă despre partenerul lor. Acordă-le două-trei minute pentru a sta de vorbă unii cu alții și apoi invită-i să-și prezinte partenerii pe rând înaintea grupei. În deschiderea activității, discutați pe scurt despre cât de important este să cunoaștem persoana pe care vrem să le-o prezentăm altora.

2. APROFUNDEAZĂ!

Comentariu biblic

I. Isus a dat porunca

(Recitește împreună cu grupa Matei 28:1-20, Marcu 16:15-18, Luca 24:47-49, Ioan 20:21 și Faptele 1:6-8.)

Cere-le membrilor grupei să citească cele cinci pasaje amintite. Apoi cere-le să compare contextele și accentele diferite transmise de versiunile diferite ale poruncii pe care le-a dat-o Isus ucenicilor Săi din toate timpurile, de a le vorbi oamenilor despre El și lucrarea Sa. În cazul relatărilor din cele patru Evanghelii, porunca apare la finalul lor: fiecare relatare culminează cu moartea și învierea lui Isus și continuă cu o concluzie logică – este firesc ca oamenii care au văzut faptele și le-au cunoscut în mod direct să ia o atitudine. Forța fiecărei porunci este dată de relatarea Evan-

Primii credincioși au întâmpinat numeroase obstacole atunci când s-au dedicat răspândirii veștii bune despre Isus. Unul dintre ele, și nu unul minor, a fost faptul că majoritatea lor nu fuseseră educați în școlile religioase ale vremii și, de aceea, probabil că aveau puțină credibilitate pentru biserica recunoscută.

În pofida acestui lucru și în ciuda tuturor obstacolelor, apostolii și ceilalți credincioși au simțit chemarea puternică a lui Dumnezeu de a continua lucrarea de evanghelizare și de mărturisire. Bindecuvântarea iertării și a siguranței pe care au cunoscut-o personal îi constrângea să vorbească. Mărturia era urmarea naturală a convertirii.

3. Pentru ce lucrare i-a pus Duhul Sfânt deoparte pe Barnaba și pe Saul? Faptele 13:1-49 (Vezi vers. 2 și 4.)

„Cuvântul lui Dumnezeu” care era predicat pretutindeni cuprindea, cu siguranță, și pasajele mesianice din Vechiul Testament. Scripturile care preziceau moartea și învierea Mântuitorului precum și iertarea și îndreptățirea păcătoșilor pe care El le-a oferit ulterior erau prezentate ca fiind împlinite prin Isus din Nazaret.

Noul Testament arată clar care erau temele predicării și discuțiilor primilor credincioși: Isus ca Domn și Hristos, mântuirea prin neprihănirea Sa, Împărăția viitoare a lui Dumnezeu și făgăduința vieții veșnice.

4. De ce a avut biserica primară un succes atât de mare în rândul preoților din Ierusalim? Faptele 6:1-7

Mulți oameni au crezut în Isus și L-au primit ca Mântuitor în primul rând datorită mărturiilor credincioșilor care le-au vorbit despre experiența schimbării lor și abia apoi datorită minunilor la care fuseseră martori.

Mărturiile primilor evangheliști erau puternice și convingătoare, dar ei făceau referire în mod constant la Scripturi, apelau la Biblie pentru a-și interpreta experiențele. Cât de bine cunoști Biblia și cum poți deveni bine înrădăcinat în ea pentru a o putea folosi atunci când dai mărturie?

Comentarii pentru instructori

gheliei din spatele ei. Spre deosebire de porunca din Evanghelia, porunca din Faptele marchează începutul unei noi relatări, iar restul cărții Faptele apostolilor (și totodată cea mai mare parte a Noului Testament) este o consemnare a evenimentelor care au avut loc atunci când primii ucenici au plecat să împlinească porunca dată de Isus.

De discutat: Ce putem învăța din deosebirile existente între aceste cinci pasaje? Ce au în comun? De ce sunt importante asemănările?

II. Martori

(Recitiți Marcu 5:18-20; Faptele 4:8-13; 22:15,16 și 1 Ioan 1:1-3.)

Lucrarea uimitoare consemnată în Faptele se bazează pe experiența personală cu Isus a ucenicilor și a primilor creștini (1 Ioan 1:1-3). Ucenicii L-au cunoscut pe Isus în mod direct: L-au văzut, L-au atins și au vorbit cu El. După aceea, viața lor s-a schimbat și au putut să le spună altora experiența lor. Deci, dacă ne gândim cum putem să-L cunoaștem pe Dumnezeu și să înțelegem cum este El, putem descoperi modalități de a le prezenta și altora experiența noastră cu El.

De discutat: De ce este experiența personală cu Isus esențială pentru orice tip de mărturie? Ce metode de cunoaștere a lui Isus sunt și metode de împărtășire a cunoștințelor și a experienței noastre cu El?

III. Evangheliști

(Recitește împreună cu grupa Faptele 6:1-7 și 13:1-49.)

Pe măsură ce numărul de martori și de credincioși creștea și apăreau noi nevoi, erau aleși alți oameni care să slujească acestor nevoi. Primii diaconi au fost aleși în urma unei consfătuiri a celor doisprezece apostoli, când a fost pusă în discuție împărțirea ajutoarelor destinate văduvelor. Dar scopul consfătuirii a fost acela de a-i elibera pe cei doisprezece de această sarcină, ca să se poată concentra numai asupra evanghelizării. În mod asemănător, au fost aleși oameni înzestrați (ca de exemplu Pavel și Barnaba) pentru a îndeplini o misiune specifică: aceea de a fi „martori cu normă întreagă” pentru Dumnezeu și pentru biserica primară.

De discutat: Ce deosebire este între „mărturie personală” și „evanghelizare”?

IV. Fii gata să dai un răspuns (amabil)

(Recitește împreună cu grupa 1 Petru 3:15,16.)

Petru a fost unul dintre primii martori și evangheliști care le-au vorbit oamenilor despre Isus. Totuși modul în care el descrie evanghelizarea în

Așa cum am văzut, cea mai convingătoare mărturie este împărtășirea experienței personale, adică *să spunem ce a făcut Dumnezeu pentru noi și cum ne-a schimbat viața și experiența*. De obicei, experiența personală cuprinde trei părți principale: prima este o scurtă trecere în revistă a vieții credinciosului de dinainte de a-L primi pe Isus ca Mântuitor personal; partea a doua conține descrierea modului în care L-a cunoscut pe Domnul; partea a treia este descrierea experienței pe care a avut-o după cunoașterea lui Isus.

5. Cuvântarea de apărare a lui Pavel înaintea consiliului din Ierusalim este, de fapt, o prezentare a experienței personale. Ce subliniază el în fiecare dintre cele trei părți ale experienței lui? Faptele 22:2-21

a. vers. 3-5: _____

b. vers. 6-16: _____

c. vers. 17-21: _____

Chiar dacă ai crescut într-o familie creștină și nu ai avut o experiență extraordinară a convertirii, cu siguranță că a existat un moment special în care te-ai consacrat lui Isus Hristos. Gândește-te la acea experiență și notează câteva idei care să te ajute să-ți prezinți mărturia personală.

a. Viața mea înaintea de a-L cunoaște pe Domnul Isus (sau înainte de a mă consacra Lui);

b. Cum L-am cunoscut pe Isus (sau ce m-a determinat să mă consacru Lui);

c. Viața mea după ce L-am primit pe Isus ca Mântuitor personal.

Mărturia personală nu trebuie să fie o autobiografie lungă și detaliată, ci o metodă mai spontană decât evanghelizarea planificată de a spune ce știm despre Isus. Creștinii ar trebui să fie capabili să dea o scurtă mărturie despre Isus oricând se ivește ocazia. Putem da mărturie în tot felul de circumstanțe și de momente neprevăzute: în timpul unei călătorii cu avionul sau într-o stație de autobuz, în timpul unei scurte convorbiri telefonice. Oricând ar apărea ocazia, noi trebuie să fim pregătiți și dispuși să spunem ce a făcut Domnul pentru noi, să prezentăm argumentele pe care ne bazăm convingerile și speranța pe care El ne-o oferă nouă și tuturor oamenilor.

Gândește-te la deosebirea dintre destinul veșnic al celor pierduți și al celor mântuiți, la deosebirea dintre moartea veșnică și viața veșnică. Pe termen lung, ce altceva mai contează?

Comentarii pentru instructori

1 Petru 3:15,16 nu pare extraordinar, ca predica sa. Însă, la o analiză atentă, începem să vedem profunzimea adevărilor aparent simple prezentate: sfințiți pe Domnul, fiți gata să vorbiți despre speranța voastră dacă vi se cere, răspundeți cu blândețe și duceți o viață de credință autentică. Răspunsul nostru la chemarea lui Isus de a fi martorii Săi nu trebuie să presupună neapărat predicare și convertirea extraordinară a mii de oameni odată, ci mărturia noastră cea mai importantă poate fi o viață liniștită și smerită, bunătate și un răspuns blând atunci când suntem întrebați despre speranța care este în noi.

De discutat: Evanghelia este o armă puternică împotriva ignoranței și a înșelăciunii. Domnul Isus a spus că nu a venit să aducă pacea, ci sabia. Adeseori, s-a considerat că declarația aceasta ar însemna că trăirea practică a Cuvântului Său îi va despărți pe urmașii Săi de urmașii lumii. Totuși Petru ne recomandă să folosim „sabia” credinței cu blândețe. Ce înseamnă să dai un răspuns blând despre credința ta? De ce este mai bine să dăm un răspuns blând decât să îi „agresăm” pe alții cu argumente (oricât de bune și logice ar fi ele)?

De ce pentru evanghelizare nu este suficient să ducem o viață „liniștită”?

3. APLICĂ!

Discuțiile despre metodele corecte și incorecte de a face evanghelizare sunt importante, deoarece chemarea de a fi evangheliști este o invitație de a-L prezenta și reprezenta pe Dumnezeu înaintea unei lumi care are nevoie disperată de El (chiar dacă mulți nici nu-și dau seama de această nevoie). Lucrarea aceasta necesită gândire, studiu, rugăciune, împărtășire și lucru de cea mai înaltă calitate.

Întrebări aplicative

Cât de natural le-a fost primilor ucenici să dea mărturie despre Isus? Dacă lor li se părea natural și ușor să facă acest lucru, în ciuda opoziției continue, nouă de ce ni se pare atât de ciudat? Cum putem depăși obstacolele?

În ce măsură putem lua biserica primară drept model de evanghelizare azi? Prin ce se deosebește biserica de azi de cea de atunci? Dar lumea noastră de lumea lor? Ce principii misionare ale bisericii primare am putea aplica?

Când vorbim despre mărturia personală, poate că ne simțim descurajați de faptul că relația noastră cu Dumnezeu, pe care ne întemeiem

6. Citește 1 Petru 3:15. Ce ne spune acest text despre mărturie?

Până în acest moment, am zăbovit suficient asupra termenilor *evanghelizare* și *mărturie personală* și putem trece la propunerea unei „fișe a postului” adecvată din punct de vedere biblic. Nu este necesar să dăm o definiție a evanghelizării și mărturiei cu care toți să fie de acord în toate aspectele ei, dar trebuie să ne asigurăm că definiția noastră include elementele esențiale ale împărtășirii adevărului despre Isus și despre ceea ce El le oferă oamenilor.

Analizează următoarea definiție a *evanghelizării*. Consideri că este o definiție adecvată? Ce ai adăuga sau ce ai elimina? *Evanghelizarea este procesul de proclamare clară și convingătoare a Evangheliei Domnului Isus Hristos astfel încât oamenii să-L accepte ca Mântuitor personal și să-L urmeze ca Domn, pentru a deveni ucenici și formatori de ucenici.*

Definirea unei responsabilități nu este în mod necesar totuna cu o fișă a postului detaliată, dar ea ne oferă totuși câteva principii călăuzitoare. În ceea ce privește mărturia personală, abordarea va depinde de cel ce o dă și de experiența personală a credinciosului cu Dumnezeu. Totuși, dacă vom înțelege că dorința lui Dumnezeu este să ajungă la oamenii pierduți prin intermediul bisericii Sale, atunci vom apela la metoda planificată a lucrării de mărturie și evanghelizare.

Creșterea rapidă a bisericii primare s-a datorat și convingerii, și consacrării membrilor ei. Această atitudine se baza pe experiențele personale cu Isus și în special pe revărsarea plină de putere a Duhului Sfânt. Învățăturile lui Isus Hristos și influența Duhului Sfânt rămân elementele fundamentale și cruciale ale mărturiei și evanghelizării.

„Se poate lucra cu mii de oameni în modul cel mai simplu și cu multă modestie. Oamenii cei mai inteligenți, care sunt considerați cei mai înzestrați din lume, se simt adeseori înviorați de cuvintele simple ale unui om care îl iubește pe Dumnezeu și care poate vorbi despre dragostea aceasta tot atât de natural, cum vorbește cel lumesc despre lucrurile care îl preocupă cel mai serios. Adeseori, cuvintele bine pregătite și studiate nu au decât o mică influență. Dar cuvintele sincere și oneste ale fiului sau fiicei lui Dumnezeu, rostite cu o simplitate naturală, au puterea de a deschide ușa inimilor care au stat mult timp închise înaintea lui Hristos și a dragostei Sale.” (Ellen G. White, *The Colporteur Evangelist*, pag. 38)

mărturia, nu este mai puternică. Cum putem avea o experiență creștină suficient de solidă pentru a le-o împărtăși altora? Cum ne poate ajuta lucrarea de mărturie personală să întărim relația noastră cu Dumnezeu?

Discutați despre principiile lucrării de mărturie personală. Ce anume nu este potrivit să facem în lucrarea de mărturie personală? De ce?

Cum să nu-i ofensăm, supărăm sau deranjăm pe oameni când încercăm să le dăm mărturie și să le arătăm că e important să-L cunoască pe Isus?

De ce trebuie să facem distincție între „mărturie personală” și „evangelizare”?

4. ILUSTREAZĂ!

Activitățile acestea au ca scop: (1) să-i încurajeze pe membrii grupei să își aprofundeze cunoștințele despre mărturia personală și despre lucrarea bisericii și (2) să urmărească modul în care vor progresa de-a lungul acestui trimestru în privința acestor cunoștințe.

Sugestii de activități individuale

Oferă-le membrilor grupei hârtie și pixuri. Cere-le să scrie numele a trei prieteni pentru care vor să se roage pe parcursul acestui trimestru. Trebuie să fie trei persoane pe care le cunosc personal și pe care și-ar dori să le vadă venind la Isus și/sau alăturându-se bisericii. Propune-le să se roage în fiecare zi și tot trimestrul pentru aceste trei persoane și pentru ocazii de a le da mărturie. Să păstreze lista în broșura de studii biblice sau în Biblie, iar la sfârșitul trimestrului să împărtășească grupei răspunsul lui Dumnezeu la rugăciunile lor.

Propuneri de activități pe grupe sau echipe

Evaluați în grupă, lucrarea de mărturie personală și evangelizare a bisericii voastre. Alcătuiți împreună o listă cu activitățile în care se implică membrii și care ar putea fi încadrate în lucrarea de evangelizare, în sensul larg al termenului. Apoi, aranjați activitățile după gradul lor de eficiență în îndeplinirea Marii Trimiteri. (Le puteți aranja în ordine descrescătoare sau le puteți acorda note de la 1 la 10, unde 10 înseamnă cel mai eficient.) Permite-le membrilor grupei să-și exprime părerea în legătură cu aceste activități. Păstrează lista pentru a o revedea la finalul trimestrului și a verifica dacă membrii grupei și-au schimbat părerile cu privire la ceea ce este sau nu este o activitate de evangelizare și, totodată, la ceea ce este cel mai important și cel mai eficient în lucrarea de evangelizare.

Formulează-ți mărturia personală și asigură-te că poți să o prezinți atunci când se ivește ocazia.

Ia-ți puțin timp să te gândești în liniște la ramurile lucrării bisericii în care îți place sau în care ți-ar plăcea să te implici dacă ai fi solicitat. Notează-le pe o foaie de hârtie. Poate că te interesează și unele activități de evanghelizare în care biserica ta nu este implicată în prezent. Notează-le și pe acestea.

Gândește-te în ce mod te poți implica într-o activitate de evanghelizare susținută de biserica ta. Dacă ești deja implicat într-o activitate și dorești să o continui, roagă-te ca Dumnezeu să o binecuvânteze mai departe. Dacă nu ești implicat încă, roagă-te ca Dumnezeu să îți descopere unde vrea să lucrezi pentru El.

Pentru discuție

1. În Marea Trimitere din Matei 28:19,20, avem patru verbe care exprimă acțiunea: *mergeți, faceți ucenici, botezați și învățați*. Poruncile de a merge, de a boteza și de a învăța sunt subordonate poruncii de a face ucenici. Pornind de la această idee, discutați ce înseamnă să fii ucenic și cum putem să facem ucenici.
2. Meditați la următorul citat și apoi răspundeți la întrebarea: Cum putem deveni, individual și ca biserică, căi prin care Dumnezeu să poată să comunice cu omenirea pierdută: „Ca reprezentanți ai Lui între oameni, Hristos nu alege îngeri care n-au căzut niciodată, ci ființe omenești, oameni cu aceleași patimi ca aceia pe care caută să-i salveze. Hristos S-a îmbrăcat cu natura omenească pentru a putea ajunge la oameni. Dumnezeirea avea nevoie de natura omenească, deoarece trebuia să se împletească divinul cu umanul pentru a aduce lumii mântuirea.” (Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii*, pag. 296)
3. Analizează-ți viața. Ce fel de exemplu le dai oamenilor? Cum sunt influențați cei din jurul tău de cuvintele tale, de acțiunile tale, de îmbrăcămintea ta, de comportamentul tău și de atitudinea ta? Altfel spus, ce fel de mărturie dai tu înaintea lumii, chiar și în mod indirect? În ce aspecte poți aduce îmbunătățiri?

Iubirea lui Dumnezeu vestită în China

Deng locuiește în estul Chinei. Ea lucrează în proiectele Misiunii Globale. A visat să organizeze o biserică în vechea casă a mamei ei, într-un sat fără prezență adventistă. Deng mergea în sat de două ori pe săptămână ca să le vorbească vecinilor mamei despre dragostea lui Dumnezeu. În timpul vizitelor, îi ajuta pe bătrânii și bolnavii din vecinătate, apoi îi invita să asculte mesajul de dragoste al lui Dumnezeu. În casa mamei lui Deng a început să se adune un grup mic, care a crescut la patruzeci de persoane. Timp de un an, au mers acolo, într-o încăpere mică, folosind orice spațiu disponibil.

Cineva s-a plâns autorităților în legătură cu întâlnirile neautorizate din casa mamei lui Deng și poliția a închis mica biserică. Deng a mers la autorități și le-a explicat că ea le oferise ajutor sătenilor: „Unii erau bătrâni, alții bolnavi și nu aveau pe nimeni care să se îngrijească de nevoile lor. Puteți să-i întrebați”, a lansat ea provocarea.

Localnicii au rugat poliția să nu închidă biserica: „Deng este bună cu noi și ne ajută.” Astfel că mica biserică și-a continuat întâlnirile, iar Deng a încercat să obțină autorizațiile necesare. Membrii bisericii au găsit o casă micuță, pe care au închiriat-o și au transformat-o în biserică. Dar curând a devenit neîncăpătoare. Atunci, au găsit un fost cinematograful care era de vânzare, dar clădirea era dorită și de un om de afaceri care, în mod cert, avea posibilitatea să plătească mai mult. Credincioșii s-au rugat lui Dumnezeu ca autoritățile să le permită lor să cumpere localul. Însă, la licitație, prețul s-a ridicat și biserica a trebuit să renunțe.

Deng a simțit îndemnul de a merge din nou la autorități să le ceară să intervină ca omul de afaceri să renunțe la clădire în favoarea bisericii ei. Omul de afaceri s-a retras, însă credincioșii nu aveau suficienți bani. Cele patruzeci și șase de biserici adventiste din zonă au hotărât să ajute la cumpărarea clădirii.

Cam în doi ani, mica biserică a ajuns la o sută cincizeci de membri.

Pionieri ai Misiunii Mondiale, așa ca Deng, lucrează în multe regiuni din China și de la un capăt la altul al lumii, împărtășind dragostea lui Dumnezeu și atingând sufletele care, altminteri, nu ar fi putut auzi niciodată solia mântuirii.

Darurile dumnezeoasă susțin lucrarea Misiunii Globale. (Pentru a cunoaște mai mulți pionieri ai Misiunii Globale, vizitați site-ul: www.Global-Mission.org.)

Deng lucrează în cadrul Misiunii Globale în estul Chinei.